

nyere og allernæste Dato, som det under de nuværende Forhold var at vente. For saa vidt var der ikke noget overraskende for Mindretallet i den Behandling, som dets Endringsforslag fik. Nu er den Tanke opgivet, som hidtil har været forsægtet af Flertallet i denne Sal, at kræve en Omorganisation af den lærde Skole, den Tanke, som nu var rykket løs saa nær ind paa Lovet, at vi burde forlange dette Spørgsmaal overvejet og burde have bestemt, hvorledes denne Statskole fremtidig skal være indrettet, og i Forbindelse dermed have overvejet og bestemt, hvor mange Skoler, vi skulde have, før vi gik til det næste, at fastsatte Lønningsforholdet og Tallet paa Embedsmændene ved disse Skoler. Denne Tanke er nu opgivet og afvist ved dette Lovforslags 2den Behandling. Spørgsmaalet om en naturlig Indskrænkning i disse Statsanstalters Antal, den Tanke, som Flertallet ellers har forsægtet og søgt at realisere, lige saa længe der har været et Folketing, er bleven lagt til Side, og dens Realisation er bleven udfordret til et ubestemt Tidspunkt, efter at vi nu ved 2den Behandling vedtage en efter Mindretallets Mening ogsaa med det nuværende Antal Skoler unødvendig Forøgelse af de faste Embedsmænds Antal, og vi gik tillige i et enkelt Punkt netop den modsatte Vej af den, vi hidtil ere gaaede, idet vi opløste den tidligere nedlagte Latinskole paa ny i de lærde Skolers Række. Endelig var der et Spørgsmaal, som endnu i Fjor samlede et stort Flertal om sig, Spørgsmaalet om Ansættelse af det Antal Timer, Adjunkterne vare forpligtede til at læse, Spørgsmaalet om at ansætte dem til et saadant Tal, at det blev Reglen og ikke Undtagelsen, at en Adjunkt for sin Løn, for sin lovbestemte fastsatte Løn udfører sin Gerning. Selv et saa imødefommende Forslag som vort om de 27 Timer, som kun optager 50 pCt. af, hvad i Fjor Flertallet stod fast paa i Udvalget — som det vil ses i Betænkningen — blev jo afvist her og hører ogsaa til de Forslag, som bleve slaede ihjel ved 2den Behandling. Endelig skal jeg nævne vore to Forslag angaaende Kvinders Stilling, hvorefter vi ved det ene kunde henvisse til, at derom var et Flertal enigt i Fjor, de gik samme Vej. Det eneste Smule Uspunkt, der kan være tilbage efter den Behandling, Mindretallets Endringsforslag have faaet, er det Spørgsmaal, som Mindretallet under andre Omstændigheder, og naar intet andet blev foretaget derved, har kunnet give sin Sympati: en Forbedring i de laveste Lønningsklasser, af Adjunkternes Lønningsforhold; men selvfølgelig finder Mindretallet, at denne ene

Ting er alt for dyrebødt ved alt, hvad her ved dette Lovforslag er foretaget, og ved alt, hvad der ved dette Lovforslag er gjort i andre Retninger til yderligere Udgifter ved de lærde Skoler og til yderligere Befæstelse af disse Statsanstalters Stilling. Jeg skal derfor anbefale det Mindretal, som sluttede sig om vore Endringsforslag ved 2den Behandling, ikke at tage nogen Lod og Del i dette Lovforslag, men at stemme mod det her ved 3dje Behandling.

**Ordføreren (H. Nielsen):** Jeg skal kun gøre den korte Bemærkning, at naar jeg ikke gentagende indlader mig paa at optage Debatten fra 2den Behandling, er det dermed ikke sagt, at jeg anerkender de Paastande, der atter ere fremkomne, for at være Grunde.

**Berntsen:** Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valokreds (E. Sørensen) ser vel mørkt, melankolisk og trist paa denne Sag. Det ærede Medlem forudsatte, at man nu havde opgivet Spørgsmaalet om at reformere de lærde Skoler, men det har man jo slet ikke, der er jo intet foretaget i saa Henseende. Det ærede Medlem kan, naar han vil, saa længe han har i Sæde i dette Ting, stille Forslag i den Henseende, og det kunde maaske have sin Interesse at se, hvad det ærede Medlem tænker at ville opnaa. Det vilde være meget mere værd end en hel Mængde lange Taler om det heldige ved en saadan Reform (E. Sørensen: Løstestangen er horte!). Derimod vil jeg pointere, at det ærede Medlem dog har indrømmet, at der er al rimelig Grund til at give Adjunkterne og forskellige Lærere ved disse lærde Skoler en rimelig Lønningsforhøjelse, da alle ere enige om, at de Lønninger, de hidtil have haft, ere meget smaa. Dernæst er der et andet Forhold, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa, da det er ret interessant, og det er det, at den Side, som det ærede Medlem repræsenterer, nu synes at ville sige nej til en hel Mængde Lovforslag. I det sidste forløbne Aar har der jo lydt indigerede Protester imod, at de fra den Side vare Visnepolitikere, de var derimod gode Forhandlingsmænd. Det er jo for saa vidt en Glæde for mig, at Forhandlingspolitikken har faaet et saa godt Lov paa sig i dette Land, at Modstanderne af den Forhandlingspolitik, hvortil jeg har sluttet mig, ogsaa ville være Forhandlingsmænd. Men det er dog et høist aparte Udslag, Forhandlingspolitikken faar hos de Herrer, naar de nu sige nej til en hel Række Love. Thi de vide jo meget vel, at naar de sige nej til